

برخی از واژگان و گزاره های عربی که به اشتباه در زبان پارسی استفاده میشوند						
الف	استثناء	اکثر	الی	امثالهم		
ب	بصر	بلا شک	بلا فاصله			
پ						
ت	تأسی	تأمل	تحت	توأم		
ث						
ج						
چ						
ح	حتی	حداقل	حداکثر	حین		
خ						
د						
ذ						
ر	رغم					
ز	زعم					
ژ						
س	سقم	سمع	سوال			
ش						
ص	صحت و سقم	صراحت	صریح			
ض						
ط	طریق					
ظ						
ع	علی ایهاال	علی رغم				
غ						
ف	فلذا					
ق	قابلیت	قول				
ک						
گ						
ل	لاابالی	لابد	لاجرم	لذا	لسانی	لم یزرع
	لیکن					
م	ماحت	ماحصل	مایحتاج	مایملک	مرحومه	مضاعف
	ملا عام	منتهی الیه	منصه ظهور			
ن	نشأت	نظر	نقل قول			
و						
ه						
ی						

واژه ی "ما" در عربی برابر با "آنچه" است، مانند "ماحصل" که برابر با "سرانجام" است.

برابر پارسی "علی رغم"، "برخلاف" است.

"صحت و سقم" << "درستی و نادرستی"

"لابد" << بی شک

"حین" << هنگام

"نقل قول" << بازگو

"لذا" << پس، بنابراین

"فلذا" << پس، بنابراین

"بلا" << بی، بدون, نا

"صراحت" << روشنی

"صریح" << روشن

"تأمل" << درنگ

"قابلیت" << ویژگی

"اکثر" << بیشتر

"الی" << تا، به

"قول" << گفته

"سوال" << پرسش

"توام" << همراه

"نشأت" << سرچشمه، ناشی

"طریق" << راه

"تحت" << زیر